

HÜDROLOOG versus KOBRAS

Koprad ehitavad jõgedele paisu, et vältida suuri veetaseme kõikumisi. Nii tagab ta parema juurdepääsu toidule ja hoiab uru avad vee all. Eestis võib näha 60–70 meetri pikkuseid koprapaisu, mis suudavad veetaset tõsta kuni 1,5 meetrit.

Jõgesid paisutades võib kobras ülejütada suuri maa-alasid.

Kobras kadus Eesti aladelt 1841. aastal. Kobraste taasasustamine algas 1957. a ning järgmised ligi 30 aastat oli see liik range kaitse all. Alates 1990ndate algusest on nende arvukus järk-järgult kasvanud ning kütitud loomade arv kõigub 6000 ja 7000 isendi vahel.

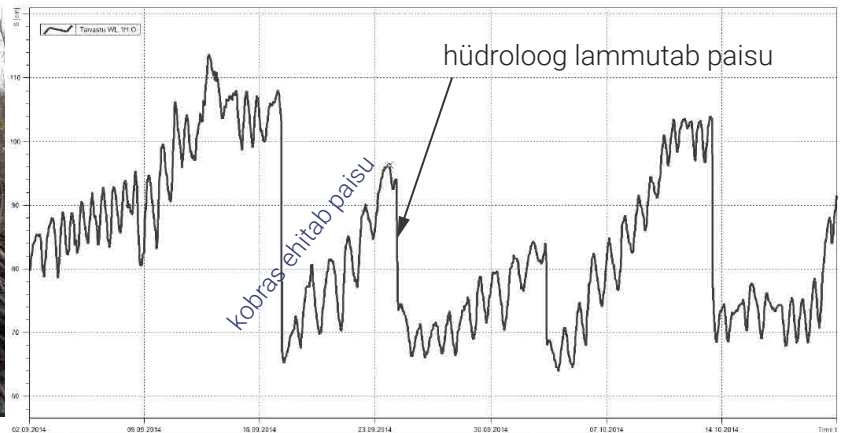

Hüdroloogid mõõdavad jõe vooluhulka. Vooluhulk on veevoolu kiiruse ja jõe ristprofili korrutis mingil kindlal veeseisul.

Mõõdetud veeseisu ja vooluhulga seose abil leitakse igapäevased vooluhulgad (arvutatakse äravool) jões.

Hüdroloog ja kobras tööhoos

Koprapaisu rikuvad jõe loodusliku veerežiimi, sest need paisutavad vett ning rikuvad seose veetaseme ja vooluhulga vahel ning äravoolu arvutamine muutub problemaatiliseks.

Seetõttu võib hüdroloogi ja kopra tabada koostöös, mille tulemusena sarnaneb veetaseme hüdrograaf saehammastele: kui kobras ehitab paisu, siis veetase tõuseb, kui hüdroloog lammutab paisu, siis veetase langeb.

Kas kopraid on Eestis liiga palju?

Kas koprad eelistavad hüdromeetriaamade lähedust?

Kuidas koos edasi?

